

Иван М. Ђорђевић

ЗИДНО СЛИКАРСТВО СРПСКЕ ВЛАСТЕЉЕ У ДОБА НЕМАЊИЋА

Ова књига је пројекат из историје ренесансне српске живописије који је организован од стране Филозофском факултетом у Београду 28. јула 1993. године прве конференције у Београду под називом „Србски архитектонски и вајарски радови у Србији у доба Немањића“. Године 1994. године постојао је добар интерес пружачима да се овој радовима посвети посебни поиздавачки рад. И поред тога, узимајући у обзир да је овој радовима посвећена једна од највећих српских научних књига која је изашла јуна 1990. године, овој уникатној српској историји и култури посвећеној је овој књиги.

Београд
1994

I

**Муштиште
Богородица Одигитрија
око 1317-1320**

Цркву Богородице Одигитрије у селу Муштишту недалеко од Суве реке "почео је из темеља" и сазидао 1315. године велики кнез Јован Драгослав са женом Јеленом, сином Станишом и ћерком Аном. О томе сведочи камени натпис на надвратнику западног улаза: + поче се: и създа се: в(о)ж(ь)ствни. и всечстни. храмъ прѣч(и)стие вл(а)д(и)ч(и)це н(а)ше в(о)городи)це ѿдигитрие: ис темелиа ва дан прѣвисокаго кралѣ. ѹроша с тѣдомъ и съ поспешениемъ. ив(а)на великаго кнеза драгослава съ еленомъ. с подрѣжкъмъ своимъ. и станишомъ съ(и)номъ си. и съ аномъ дъщерию си. в(ь) лѣт(о): 5. ѿк(т)о: 1317. и 1320. године. Наиме, обичај је био да се после зидања сачека година или две ради слегања грађевине, а и стилска анализа упућује да је ова декорација насталла пред крај владавине краља Милутина.³² У време подизања цркве ктитор Јован Драгослав носи титулу великог кнеза, дакле има високи положај централне управе српске државе. Остаје отворено питање намене ове задужбине.

Богородичина црква у Муштишту је грађевина уписаног крста са једном куполом коју nose четири слободна ступца. На жалост, у њој је сачувано мало живописа и то у северозападном углу наоса и на луцима олтара. Доњу зону стојећих фигура наоса чине део архангелове руке са мачем, свети Теодор Тирон, свети Теодор Стратилат (с. део з. зида), непозната светитељка са крстом (с. страна с.-з. стуб.), непозната светитељка са круном, можда света Недеља (з. страна с.-з. стуб.). Од попрсја мученика остали су непозната светитељка (и. страна ј. лука с.-з. травеја) и свети Пантелејмон (з. страна и. лука с.-з. травеја). На темену јужног лука северозападног травеја је попрсје апхела. Олтарски простор данас представљају само попрсја архијереја, и то два оштећена попрсја (ј. лук), свети Климент (и. страна с. лука) и непознати архијереј (з. страна с. лука).

По преосталим фрескама у Муштишту ово је дело, сва је прилика, двојице сликарa. Један је урадио архијереју у олтару. Форма је изведена mrкоцрвеним цртежом, сенке су mrке и светлозелене, док је инкарнат окер. Широки намази белом означавају светлост на челу, образима, носу. Има и руменила на лицима. Други сликар је радио у северозападном травеју. Код њега је цртеж првог, сенке светлозелене, а инкарнат светли окер. Ређе се јављају кратке и танке беле линијице. Код светих ратника стилизује косу и браду mrком.

Када је реч о натписима примећује се да су легенде уз светитеље у олтару исписане грчки, а да су оснивачки натпис и легенде у наосу на српскословенском.

Одабрана литература: В. Ј. Бурић, *Непознати споменици*, 61-67; Id., *Византијске фреске*, 53, 206; T. Velmans, *La peinture*, 86, 231.

**Кучвиште
Ваведење Богородице
наос
до 1331**

Једна по свему судећи угледна властеоска породица подигла је недалеко од Скопља Богородичину цркву, данас Светог Спаса, у селу Кучвишту, које се још почетком XIV столећа помиње као посед манастира Светог Никите. За одређивање времена настанка најстаријег сликарства од примарног је значаја ктиторски натпис изнад јужних врата у наосу. Веома оштећен и сачуван само у прва два реда он је у досадашњим истраживањима различито читан, а самим тим и тумачен³³. Узимајући у обзир све претходне напоре, као год и нашу теренску проверу предлажемо следеће читање: [... създа се и пописа се храмъ